

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 4S/57/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0824100885
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2025:0824100885.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členov senátu JUDr. Michaely Kútikovej a JUDr. Lukáša Kolibába, v právnej veci žalobcu: A. B., nar.: XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, XXX XX C. D., t. č.: Ústav na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, so sídlom Dukelská štvrť 941/10, 018 41 Dubnica nad Váhom, proti žalovanému: Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, so sídlom Šagátova 1, 821 08 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o odmietnutí sprístupnenia informácií č. GR ZVJS-06590/12-2024 zo dňa 20. augusta 2024 takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a.

II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e:

1. Dňa 01.07.2024 bola Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom doručená žiadosť žalobcu o poskytnutie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov („zákon o slobode informácií“) v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon o slobode informácií“), ktorou žalobca požadoval sprístupnenie informácií „fotokópie disciplinárnych konaní – disciplinárnych trestov č. 2698746-1-DT (28.03.2024) a č. 2698746-2-DT (02.04.2024)“. ÚVTOS Dubnica nad Váhom ako povinná osoba vydal dňa 11.07.2024 Rozhodnutie č. UVTOS-01109/13-DU-2024-4 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým odmietol sprístupniť požadované informácie nakoľko o požadovaných informáciách ústav na základe § 99 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon o VTOS“) nemá povinnosť informovať podľa § 99 ods. 1 písm. h) a k) zákona o VTOS, kde požadované informácie spadajú. Jedná sa o operatívne poznatky o správaní väznenej osoby, ich sprístupnením môže dôjsť nielen k účelovému správaniu väznenej osoby a znehodnoteniu získaných informácií ovplyvňujúcich hodnotenie väznenej osoby, ale v prípade sprístupnenia negatívnych záznamov môže viesť k reaktívnej agresii väznenej osoby voči personálu zboru.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný Rozhodnutím č. GR ZVJS-06590/12-2024 zo dňa 22.08.2024. Žalovaný sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou ÚVTOS Dubnica nad Váhom, preto prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie zamietol (ďalej tiež „rozhodnutie žalovaného“ alebo „napadnuté rozhodnutie“).

3. Rozhodnutie žalovaného napadol žalobca včas podanou správnu žalobou, ktorou sa domáhal zrušenia tak rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutia ÚVTOS Dubnica nad Váhom a vrátenia veci orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

4. Žalobca v predmetnej žalobe namietal, že žalovaný svojvoľne zmaril jeho právo na nazretie do disciplinárneho spisu týkajúceho sa jeho osoby, teda že ignoroval základnú zásadu správneho konania

– právo na nazretie do disciplinárneho spisu. Žalobca vyjadril názor, že režim ZSPI bol v danej veci nepoužiteľný, keďže jeho právo ako účastníka disciplinárneho konania konzumuje všeobecné právo na poskytnutie informácií podľa ZSPI. Rozhodnutie ústavu a žalovaného sú tak zmätočné a treba ich zrušiť. Žalovaný (a aj ústav) nesprávne aplikovali ust. § 97a ods. 2 ZVTOS podľa ktorého na konanie vo veci disciplinárneho previnenia sa nevzťahuje správny poriadok, a to v tom smere, že žalobcu zbavili práva na nazretie do disciplinárneho spisu podľa § 23 ods. 1 ZVTOS Spr. por. pričom na výluky použil ust. § 99 ods. 2 ZVTOS (v spojení s § 99 ods. 1 písm. k) ZVTOS. Žalobca namietal, že žalovaný (aj ústav) vybavil jeho žiadosť v režime ZSPI a kópiu spisu odmietol sprístupniť dôvodniac, že na základe § 99 ods. 2 ZVTOS nemá povinnosť informovať o obsahu údajov podľa § 99 ods. 1 písm. h) a k) ZVTOS. Podľa žalobcu žalovaný (aj ústav) vrámci svojho procesného postupu nesprávne posúdil žiadosť žalobcu (účastníka disciplinárneho konania) o nazretie do spisu a podkladov rozhodnutia, ako žiadosť o poskytnutie informácii podanú podľa § 3 ods. 1 ZSPI a nesprávne svoj procesný postup podriadili právnomu režimu ZSPI. Ústav dokonca tento režim navodil cielene, keď žalobcovi naoktrojoval vopred pretlačený formulár „Žiadosti o sprístupnenie informácie“ podľa ZSPI, hoci žalobca chcel fotokópiu jeho spisu. Žalobca uviedol, že podanie sa vždy posudzuje podľa jeho obsahu, teda je úplne irelevantné, či žiadosť o nazretie do spisu podal podľa ZSPI, alebo nie. Príslušný orgán je povinný použiť na vybavenie veci relevantnú právnu úpravu. Právo účastníka správneho disciplinárneho konania na nazretie do spisu (či oboznámenie sa s podkladmi rozhodnutia) je širšie a zahŕňa prístup k všetkým podkladom rozhodnutia (či k sprístupneniu celého spisu formou fotokópie). Odopretie nazretia do spisu (vyhotovenie kópie spisu) je podstatným porušením pravidiel správneho disciplinárneho konania. Judikatúra jednoznačne vyžaduje, aby orgány v oblasti správneho trestania dodržiavali princípy a zásady spravodlivého procesu. V ďalšom texte poukázal žalobca na dodržiavanie medzinárodných záväzkov vyplývajúcich Slovenskej republiky z členstva v Rade Európy. Uviedol, že nazretie do disciplinárneho spisu predstavuje jeho základné právo, ktoré mu ústav a žalovaný odopreli, a to svojvoľnou aplikáciou ust. § 99 ods. 2 ZVTOS, ktoré je v danej veci nepoužiteľné. Ustanovenie § 99 ods. 2 ZVTOS sa vôbec nemôže použiť na nazretie účastníka disciplinárneho konania (odsúdeného) do spisu, a to v akejkoľvek fáze konania, teda aj po jeho skončení. Vo svetle uvedeného je potom nenáležitá argumentácia ústavu o tom, že sa jedná o „operatívne poznatky“ o správaní sa väznenej osoby, a že ich sprístupnením môže dôjsť k účelovému správaniu väznenej osoby. Právo na prístup k disciplinárnemu spisu (t. j. nazretie do spisu) nemožno prakticky nijako obmedziť. Ustanovenie § 99 ods. 2 ZVTOS sa rozhodne netýka odsúdeného, ktorý je/ bol účastníkom disciplinárneho konania, teda dôvodová správa nijako neaprobuje postup orgánu, ktorý bráni účastníkovi kárneho/disciplinárneho konania v prístupe k informáciám v takomto spise. Možno spoľahlivo dospieť k záveru, že žalovaný a aj ústav vec nesprávne právne posúdili, keď vec vybavili v režime ZSPI a zmarili žalobcovi právo na nazretie do disciplinárneho spisu.

5. Podľa žalobcu zásadná právna otázka v danej veci znie, či možno výluky podľa § 99 ods. 2 v spojení s § 99 ods. 1 písm. k) ZVTOS (poznatky o uložených disciplinárnych trestoch) aplikovať aj na odopretie práva odsúdeného na nazretie do disciplinárneho spisu. Ustanovenie § 99 ods. 2 ZVTOS nemožno za žiadnych okolností použiť ako výluky zo žalobcovho práva na nazretie do disciplinárneho spisu. Nemôže tu popri sebe existovať právo na nazretie do spisu odsúdeného týkajúceho sa disciplinárneho konania vo väznici a limitácia prístupu k informáciám podľa § 99 ods. 2 ZVTOS. Žalobca tiež uviedol, že predmetom jeho odvolania bola tiež námietka, že pokiaľ ZVTOS neobsahuje ustanovenie o nazretí do disciplinárneho spisu, tak sa musia použiť základné zásady konania abstrahovateľné z iných všeobecne záväzných právnych predpisov, a to aj v prípade, keď je subsidiárne pôsobenie správneho poriadku vylúčené. Žalobca považuje za nenáležitý postup ústavu, ktorý k aplikácii výluky podľa § 99 ods. 2 ZVTOS dospel cez poukaz na ust. § 9 ods. 2 ZSPI z dôvodu ochrany osobnosti a osobných údajov. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že tu sa sprístupnenia fotokópie disciplinárneho spisu domáha on (dotknutá osoba) a tento spis sa týka iba jeho. Poukaz na § 9 ods. 2 ZSPI tak rozhodne nie je náležitý, lebo účelom tohto ustanovenia logicky nie je chrániť jeho osobné údaje (dotknutej osoby) pred sebou samým, ale pred tretími osobami. Priamo uplatniteľným dôvodom odmietnutia niektorej informácie z kategórie osobných údajov uvedených v § 99 ods. 1 písm. h) či k) ZVTOS by bol priamo osobitný zákon a to § 99 ods. 2 ZVTOS, ktorý je v pomere špeciality k ZSPI. Vyvstáva teda zásadná právna otázka, či možno za pomoci výluky podľa § 99 ods. 2 ZVTOS odoprieť odsúdenému realizovať jeho právo na nazretie do disciplinárneho spisu týkajúce sa jeho disciplinárneho previnenia, za ktoré mu bol uložený disciplinárny trest. V tejto súvislosti žalobca zaujal stanovisko, že v žiadnom prípade. Žalobca namietal tiež zmätočnosť rozhodnutí žalovaného a ústavu z dôvodu nepoužiteľnosti ZSPI. Uviedol, že právo na nazretie do spisu je v pomere špeciality k všeobecnému právu na prístup k informáciám podľa § 3 ods. 1 ZSPI a právne ho konzumuje, to vylučuje vybavenie žalobcovej žiadosti v režime ZSPI. Rozhodnutie žalovaného (a aj ústavu) je tak paaktom a treba ho zrušiť. Konanie podľa ZSPI je zmätočné a neostáva

nič iné než nutnosť zrušiť rozhodnutia ústavu a žalovaného bez vrátenia veci na ďalšie konanie. Ak súd dospeje k záveru, že ústav a žalovaný mohli vybaviť vec v režime ZSPI a s použitím ustanovenia § 99 ods. 2 ZVTOS, tak žalobca vzniesol námietku nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného. Absentuje splnenie materiálnej podmienky, prečo bol žalobca vyhodnotený žalovaným negatívnym spôsobom, čo zakladá prekážku sprístupnenia fotokópie disciplinárneho spisu. Argumentácia žalovaného je natoľko vážna a všeobecná, že zakladá vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanej správnej žalobe navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že žalobca si pri podaní predmetnej žiadosti sám zvolil režim vybavenia jeho žiadosti v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. pričom voľba právneho režimu prístupu k informáciám je vecou žiadateľa (žalobcu) a žalovaný musel pri vybavení žiadosti túto vôľu žiadateľa (žalobcu) rešpektovať. Žalovaný má zároveň za to, že žalobca mal pri podaní svojej žiadosti možnosť vyjadriť svoju vôľu vo formulári s tým, že požaduje poskytnutie informácií mimo režimu zákona č. 211/2000 Z. z., avšak takýto prejav neurobil. Žalovaný sa v plnom rozsahu pridrižiava svojho právneho názoru uvedeného v napadnutom rozhodnutí, ktorým zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu ústavu a o odmietnutí – nesprístupnení informácie, ktorým predmetný ústav ako povinná osoba podľa zákona č. 211/2000 Z. z. žalobcovi nesprístupnila informácie „fotokópie disciplinárnych konaní – disciplinárnych trestov čísla: 2698746-1 DT (28.03.2024) 2698746-2 DT (02.04.2024)“. Žalovaný poukázal na rozhodovaciu prax NSS SR konkrétne na rozsudok sp. zn. 1Sžik/4/2021 zo dňa 26.10.2022, tiež na rozhodnutie ÚS SR III ÚS 96/2010-14 zo dňa 09.03.2010. Žalovaný opakovane zopakoval, že je vecou žiadateľa, aby si zvolil právny režim prístupu k informáciám, ktorý pre seba považuje za najvhodnejší a s ohľadom na skutočnosť, že sa jedná o návrhové konanie, sa tento režim na ňho bude následne vzťahovať počas celého procesu vybavenia jeho žiadosti o informácie. Poukázal v tejto súvislosti na rozhodnutie NSS SR sp. zn. 4Svk/23/2022 zo dňa 03.08.2022 v ktorom sa Najvyšší súd vyjadril aj ku skutočnosti, že orgán, ktorý žiadosť o poskytnutie informácií vybavuje, nemôže nahrádzať vôľu žiadateľa.

7. Správny súd v Banskej Bystrici ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného ako aj povinnej osoby, v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe. Po zistení, že žaloba bola podaná oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a proti rozhodnutiu, ktoré je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva, správny súd vec prejednal bez nariadenia pojednávania v zmysle § 107 ods. 2 SSP, keďže účastníci konania o nariadenie pojednávania nežiadali a ani správny súd nevzhliadol iný dôvod na nariadenie pojednávania podľa § 107 ods. 1 SSP. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 05.06.2025 v súlade s § 137 ods. 3 SSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu oznámené dňa 22.05.2025 (§ 137 ods. 4 SSP). Po oboznámení sa so žalobou, s vyjadrením žalovaného ako aj s príslušným administratívnym spisom predloženým žalovaným, správny súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

8. Podľa § 18 ods. 2 zákona o slobode informácií; ak povinná osoba žiadosti nevyhovie hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).

9. Podľa § 99 ods. 1 písm. h) zákona o VTOS; Zbor na účely zabezpečenia činností súvisiacich s účelom výkonu trestu spracúva osobné údaje o odsúdenom v rozsahu identifikačných znakov a údajov podľa osobitného predpisu, ako aj tieto údaje o jeho osobe: osobné, rodinné a sociálne anamnestické údaje, najmä rodinný stav, závislosť od požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, závery psychologického vyšetrenie osobnosti.

10. Podľa § 99 ods. 1 písm. k) zákona o VTOS; Zbor na účely zabezpečenia činností súvisiacich s účelom výkonu trestu spracúva osobné údaje o odsúdenom v rozsahu identifikačných znakov a údajov podľa osobitného predpisu, ako aj tieto údaje o jeho osobe: poznatky o priebehu výkonu trestu, najmä údaje o mieste a dobe výkonu trestu, udelených disciplinárnych odmenách, uložených disciplinárnych trestoch, poznatkoch o plnení programu zaobchádzania.

11. Podľa § 99 ods. 2 zákona o VTOS; zbor nemá povinnosť informovať o obsahu údajov podľa odseku 1 písm. h) a k).

12. Podľa § 23 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody (ďalej ako „PVTOS“); pedagóg oddielu, do ktorého je odsúdený umiestnený po pobyte v nástupnom oddiele, vypracuje program zaobchádzania a sprístupní odsúdenému určené ciele a úlohy. Na účely stanovenia programu zaobchádzania a hodnotenia jeho plnenia sú príslušník zboru a zamestnanec zboru oprávnení spracúvať poznatky o prejavoch správania a postojoch odsúdeného.

13. Podľa § 65 ods. 1 a 2 zákona o Zbore väzenskej a justičnej stráže (ďalej ako „zákon o ZVJS“); zbor v rozsahu svojich úloh vytvára a prevádzkuje informačné systémy, v ktorých zhromažďuje, uchováva a využíva informácie a osobné údaje potrebné na plnenie úloh zboru podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov. Na informačné systémy zboru sa vzťahuje osobitný predpis, ak v tomto zákone nie je ustanovené inak. Zbor je povinný zabezpečiť ochranu informácií a osobných údajov uchovávaných v informačnom systéme pred vyrazením, zneužitím, poškodením, zničením, odcudzením a iným protiprávnym konaním. To v plnom rozsahu platí aj pre informačný systém vedený Archívom zboru, na ktorý sa vzťahuje osobitný predpis.

14. Podľa § 65a ods. 1 prvej a štvrtej vety zákona o ZVJS; zbor spracúva osobné údaje bez súhlasu dotknutých osôb v súlade s osobitným predpisom. Osobné údaje o osobách vo výkone väzby a výkone trestu odňatia slobody zbor spracúva v rozsahu zodpovedajúcom naplneniu účelu väzby a výkonu trestu odňatia slobody vymedzenom osobitnými predpismi.

15. Predmetom prieskumu v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného č. GR ZVJS-06590/12-2024 zo dňa 20.08.2024 v spojitosti s rozhodnutím ÚVTOS Dubnica nad Váhom č. UVTOS-01109/13-DU-2024-4 zo dňa 11.07.2024, ktorým ÚVTOS Dubnica nad Váhom odmietol sprístupniť informácie požadované žalobcom v žiadosti zo dňa 01.07.2024 o sprístupnenie informácií doručenej ÚVTOS Dubnica nad Váhom.

16. Spornou otázkou v predmetnej veci bolo posúdenie, či postup dotknutých orgánov verejnej správy pri vybavovaní žiadosti žalobcu o poskytnutie informácií, ako aj ich rozhodnutie o odmietnutí poskytnutia informácií, bolo v súlade so zákonom a či nedošlo k porušeniu zákonom chránených práv žalobcu.

17. Podľa správneho súdu všetky požadované informácie je možné v celom rozsahu podriadiť pod aplikovateľnú normu § 99 ods. 1 písm. k) zákona o VTOS a odmietnuť ich poskytnutie s poukazom na § 99 ods. 2 tohto zákona, a to použitím ústavne konformného výkladu týchto ustanovení, ktorými sa vo svojej podstate implementuje článok 26 ods. 4 Ústavy SR chrániaci vymedzený verejný záujem. Dikcia ustanovenia § 99 ods. 2 zákona o VTOS stanovuje, že povinná osoba nemá povinnosť informovať o údajoch podľa ods. 1 písm. k) a h), teda ani o priebehu výkonu trestu (t. j. nemá povinnosť, ale môže). Či povinná osoba bola oprávnená aplikovať toto ustanovenie v individuálnom prípade, treba vnímať aj cez prizmu článku 26 ods. 4 Ústavy SR, t. j. cez prizmu skúmania dotknutého verejného záujmu a proporcionality zásahu do práva na informácie. Uvedené závery vyplývajú aj z Rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.10.2022, sp. zn.: 1Sžik/4/2021, konkrétne body 41 – 44 tohto rozsudku.

18. Verejný záujem chránený § 99 ods. 1 písm. k) zákona o VTOS je podrobne vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu č. 370/2013 Z. z. novelizujúcemu zákon o VTOS, kde k ustanoveniu § 99 zákonodarca uviedol: „Jednu z najzávažnejších foriem agresie v penitenciárnom prostredí predstavuje reaktívna agresia väznenej osoby voči pracovníkovi zboru, ktorá môže vzniknúť aj ako dôsledok informácií, ktoré zbor získava z poznatkov o správaní odsúdeného týkajúcich sa negatívnych javov vo väzení (napríklad miery prizonizácie väznenej osoby, účelovosti jej konania a iných vonkajších znakov adaptácie vo väzenskej subkultúre, prejavov jej asociálnych a antisociálnych aktivít, obranných reakcií, spôsobov konania skrytých v „druhom živote“ väznenej osoby). Navrhovanou právnou úpravou a elimináciou rizikového faktora možnej agresie sa obnoví priestor umožňujúci nerušene (bez obáv) zaznamenávať poznatky o existujúcich negatívnych javoch vo väzenskom prostredí, čo sa v konečnom dôsledku odrazí na vyššej adresnosti využívania existujúcich nástrojov procesu zaobchádzania.“ Na takto vymedzený verejný záujem poukázal i žalovaný a povinná osoba vo svojich rozhodnutiach, keď tvrdili, že sprístupnením požadovaných údajov by mohlo dôjsť k účelovému správaniu sa odsúdeného, znehodnoteniu získaných informácií ovplyvňujúcich hodnotenie väznenej osoby a prípadným sprístupnením negatívnych záznamov k reaktívnej agresii väznenej osoby k personálu zboru.

19. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžik/2/2018 zo dňa 17.04.2019, kde je v bode 60 uvedené: „Kasačný súd sa stotožnil s právnym názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici, že v zmysle ust. § 99 ods. 1 písm. h) a k) zákona č. 475/2005 Z. z. zbor nemá povinnosť informovať o obsahu údajov, pričom podľa písm. k) sa jedná o poznatky o priebehu výkonu trestu, najmä údaje o mieste a dobe výkonu trestu, udelených disciplinárnych odmenách, uložených disciplinárnych trestoch a o poznatkoch o plnení programu zaobchádzania. Vzhľadom na túto skutočnosť žiadaná informácia podlieha režimu v zmysle ust. § 99 ods. 1 písm. k) citovaného zákona.“

20. Preskúmaním obsahu podanej žiadosti žalobcu o poskytnutie informácie možno konštatovať, že žalobca požadoval sprístupniť „fotokópie disciplinárnych konaní – disciplinárnych trestov č. 2698746-1-DT (28.03.2024) a č. 2698746-2-DT (02.04.2024)“. Informácie o obsahu disciplinárnych konaní (uložených disciplinárnych trestoch) majú bezpochyby charakter informácií o plnení trestu odňatia

slobody v zmysle § 99 ods. 1 písm. k) zákona o VTOS, ktoré majú potenciál ohroziť chránený verejný záujem. Uvedené sa vzťahuje aj na rozhodnutia o udelení disciplinárnych trestov, odmien a kladné záznamy. Preto aj tieto informácie súvisiace s výkonom trestu odňatia slobody žalobcu podliehajú ochrane pred sprístupnením v zmysle § 99 ods. 2 tohto zákona.

21. V tejto súvislosti je potrebné ďalej poukázať aj na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 96/2010 zo dňa 09.03.2010, z ktorého rozhodnutia vyplýva, že: „...Vo všeobecnej rovine preto ústavný súd uzatvára, že pre obmedzenie základného práva na prístup k informáciám nie sú relevantné len ustanovenia § 8 až § 11 Zákona o slobode informácií, explicitne vymedzujúce obmedzenia v prístupe k informáciám, ale aj ustanovenia iných zákonných právnych predpisov, chrániace práva a slobody iných, bezpečnosť štátu, verejný poriadok, verejné zdravie a mravnosť. Ústavný súd sa tak stotožňuje s názorom sťažovateľa, že zákon o slobode informácií je výrazom zásady „čo nie je tajné, je verejné“, avšak rozsah toho, čo je „tajné“ nemusí nevyhnutne vyplývať len zo zákona o slobode informácií“.

22. Osobitné zákony tak môžu výslovne ustanoviť, že niektoré druhy informácií sa žiadateľom na základe zákona o slobode informácií nesprístupňujú alebo sú prístupné výlučne iba určitému okruhu osôb, napr. podľa § 65a ods. 2 zákona o ZVJS a v takom prípade má osobitná úprava v týchto zákonoch prednosť pred zákonom o slobode informácií.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené možno konštatovať, že zákonodarca presne stanovil, kde je verejný záujem na neposkytnutí informácie, pričom ho odôvodnil skutočnosťou, že sprístupnenie informácie by malo negatívny vplyv na výchovný proces v rámci výkonu trestu a mohlo by zmariť účel výkonu trestu. Správny súd má za zrejmé, že zverejnenie takejto informácie v písomnej podobe by mohlo ohroziť bezpečnosť, práva a slobody iných alebo vyvolať nepokoje, resp. zneefektívniť systém zaobchádzania s odsúdenými osobami.

24. Je nesporné, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je riadne odôvodnené a je v ňom jednotlivo vyhodnocované bezpečnostné riziko, resp. vplyv zverejnenia informácií v písomnej podobe na pedagogický proces s odsúdeným, čo nepochybne vyplýva aj zo Stanoviska ÚVTOS Dubnica nad Váhom, oddelenie výkonu trestu, zo dňa 01.07.2024, č.: UVTOS-01109/13-DU-2024, ktoré je súčasťou administratívneho spisu.

25. Pokiaľ žalobca tvrdil, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov s tým, že podľa žalobcu je argumentácia vágna a všeobecná, správny súd zastáva názor, že žalovaný reflektoval na relevantné odvolacie námietky a v odôvodnení rozhodnutia uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých rozhodnutie založil.

26. Pokiaľ žalobca namietal, že žalovaný a aj útvary zle vyhodnotili jeho žiadosť, k tomu správny súd uvádza, že žalovaný žiadosťou zo dňa 01.07.2024 požadoval poskytnutie informácií podľa zákona o slobode informácií, konkrétne sa domáhal „fotokópie disciplinárnych konaní – disciplinárnych trestov č. 2698746-1-DT (28.03.2024) a č. 2698746-2-DT (02.04.2024)“. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že v podstate mal na mysli nazretie do disciplinárneho spisu. ÚVTOS Dubnica nad Váhom a ani žalovaný nemôžu meniť vôľu žalobcu ako žiadateľa, ktorý podal žiadosť o sprístupnenie informácií podľa zákona o slobode informácií.

27. Po preskúmaní danej veci správny súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie vrátane postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, je v súlade so zákonom, a preto súd žalobu zamietol podľa § 190 SSP.

28. O náhrade trov konania rozhodol správny súd tak, že účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal, keďže vo vzťahu k žiadnemu z účastníkov konania nezistil dôvod na ich priznanie. Žalobca nemal v konaní úspech, preto mu právo na náhradu trov konania nepatrí podľa § 167 ods. 1 SSP a contratio. Žalovaný síce v konaní úspešný bol, avšak má postavenie orgánu verejnej správy, pričom správny súd nezistil žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania voči neúspešnému žalobcovi priznané. Zaplatenie eventuality trov konania žalovaného nemožno od žalobcu spravodlivo požadovať.

29. Tento rozsudok prijal senát správneho súdu jednohlasne t. j. pomerom hlasov 3:0 (§ 369 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech (§ 442 ods. 1 SSP).

Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia Správneho súdu v Banskej Bystrici oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP).

Kasačná sťažnosť sa podáva na správnom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal (§ 444 ods. 1 SSP). Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

(2) Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť: a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva, d) návrh výroku rozhodnutia. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v prípade konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ (správne žaloby v sociálnych veciach) nemusí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom (§ 449 ods. 2 písm. b/ SSP).